



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindelicorum, 1690

Affectus pro viâ Unitiva.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](#)

vermiculus adeò vel in minima tribulatione
renitar, tam sim impatiens, tam inquietus,
tam perturbatus? Concede ò mi Jesu, ut pa-
tienter sustineam, quia tu tam patienter tan-
ta pro me pertulisti. Omnínò O mi Jesu,
lubens tui amore patiar: non jam fugiam
ampliùs tribulationes, sed cum S. Theresia
tibi promitto, quòd velim *aut pati, aut mori.*
Seu meliùs cum S. Maria Magdalena de Paz-
zis incessanter dicam: *semper pati & non*
mori.

Affectus pro via unitiva.

Qui per viam unitivam incedit, perfe-
ctus dici potest, quia assecutus est
terminum itineris sui, qui est unio
cum Deo. Inde est, quòd anima in hac via
omnibus terrenis superioraliud non cogitet,
aliud non desideret, ad aliud non aspiret,
quàm ad ipsum Deum.

Enimverò, quia perfectio animæ consi-
stit in amore divino, debebit se diebus illis,
quibus pro via unitiva meditabitur, speciali-
ter cum suis affectibus elevare, & exercere in
amore divino, unicè amori huic pro virili in-
tendendo.

Primus affectus, & exercitium erit, pa-
bilis pétum quoddam cum Deo inire, nullum aliud
el mini amoris objectum desiderandi, quàm Deum;
issimus & si amaverit creaturam, idipsum non aliter,
quàm

quām unico & principali amoris sui ^{amo}
 ipso Deo collocato. Amo te mi ^{amo} Jesu,
^{non} tu es solum objectum amoris ; amo te solū
^{irret} præter te nihil amo. Pactum quoddam ^{te p}
 in eo, O Deus meus ! nihil aliud ^{amo} unq
 amandi, præter te, & volo, ut omnes ^{diun}
 & externi affectus animæ meæ, omnes p ^{es ob}
 ris mei motus, omnes halitus, tam ^{so}
 quām vigiliarum tempore, sint vera mei ^A
 te amoris signa. Outinam audirerab ^{non e}
 bus creaturis tam in cœlo, quām in terra, ^{si De}
 nam omnibus innotesceret, ^{quia amo te h} esset,
 bilissime Jesu : hoc unicè intendo, ho ^{parac}
 mnibus actionibus meis seu totidem v ^{amar}
 propalare, & contestari desidero.

Secundus affectus erit, exercere se ^{elicie} in
 quirenda unione cum Deo, quærendo ^{batria}
 non vel proprij commodi, vel consol ^{bus ja}
 num, aut delectationum intuitu, sed ^{O mi}
 propter ipsum, & amore ipsius, quia De ^{issim}
 mni amore est dignissimus, nec amor illi ^{um t}
 rus & perfectus est, quo anima Deum qu ^{orpo}
 ut ab eo consolationes internas accip ^{volan}
 tamet si enī tunc amet, & quærat Deum ^{ruatu}
 hilominus tamen imperfectus est ille allud, ^{met}
 cùm videatur plū se ipsum, quām D ^{e te,}
 quærere, plū consolationes, quām ipso ^{oter}
 met Deum. Ut ergò perfectè in Deum ^{be m}
 dere dici possit, intimo pectore in sequesider ^{esider}
 vel similia suspiria resolvetur : Deus

amo te propter te, quia tu dignus es omni amore; te sequi volo, vias tuas decurram, non consolationum, sed puriamoris vinculis irretitus. Nolo consolationes illas, quæ à te promanant, sed te solum desidero, & amo. In te est omnis consolatio mea, gaudium meum, quies mea, bonum meum. Tu es objectum amoris mei, tu unicus & verus amor meus.

Amove à meo corde totum illud, quod non est Deus, quia nihil aliud amare volo, nisi Deum. Ipsummet cœlum ingratum mihi esset, si Deum non amarem, & infernum ut paradisum amplexarer, si in inferno Deum amare possem.

Tertius affectus erit, cor suum exercere in eliciendis actibus desiderij fruendi Deo in patria cœlesti. Ad quod conduceat similis consolans jaculatorijs ad Deum aspirare: Quando sum pulcherrimo, & superabundanter illius vultus tui aspectu consolaberis servum tuum in regno tuo? Quando disfracabis corporis hujus vinculis poterit anima mea s accipere volare in beatam illam patriam, ubi te solo Deum trahatur, & amore erga te liquefiat? Quando ille allud, quod lego, quod credo, quod audio quām de te, de tua gloria, de magna tua majestate, quām ipso te videre facie ad faciem? O Deus meus, Deum be me venire ad te! O quanto amore, & in sequesiderio expecto audire tuam vocem, quæ me

me avocet à naufrago mari ad portum, actib
serijs ad felicitates, à tormentis ad con
tiones, à continua quadam morte ad
dissimam vitam. Dicam: ab inferno
radisum? Ah mi J esu! Dicere nunc
sum, quod à te unico animæ meæ par
elongatus vivam in inferno. O bone
O mi Deus, quando te video? Trahe
te, amor meus, Deus meus trah me, &
ad te.

Quartus affectus erit, plenissima fides,
oblatio, necessè quippè est, ut anima aliqui
dia æterna anhelans, & Deum totaliter dona
fidere contendens, se totam eidem dnu
quatenus & ipse ad se redonandum exc
undam
quod fiet, si frequentius ad eundem cam.
cordis teneritudine ingemuerit: N'est al
Deus meus, quod cor meum tibi donare
offerri petiveris, & ecce! totum hoc fide
ptissimè tibi dono, nec solum, sed cu
pariter præbeo animam, corpus, &
potentias meas, memoriam, intellectu
voluntatem; non volo memoriam, uasi
recorder tui, non intellectum, nisi ad du
derandum, non voluntatem, nisi ad afflic
lum amandum, Deus meus nolo vivere, ordi
te, nolo sapere, nisi te, nolo velle, nisi te, nolo excl
renisi te; Vivo ego, sed non ego, vivit
me Deus meus.

Gal. 2.
v. 20.

Quintus affectus consistet in elici



ortum, actibus desiderij deveniendi ad æternam re-
ad con quiem, & refrigerium; sèpiùs ergò ad Deum
erte ad conversus exclamat: Deus meus, in hoc
inferno mundo non invenio levamen, ad te igitur o-
re nunc mine solamen, & quietem meam recurro,
neæ par apud te inventurus, quod totus mundus ne-
O bon gat. Quæsivi in mundo, sed, ah! absque
Trahe mullo fructu. In omnibus requiem quæsivi, sed
te, & extra te non inveni Deus meus, amor meus. In
mundo non invenio nisi dolores, afflictio-
ssima funes, & inquietudines. Sustolle me tandem
nima aliquando, O Amor meus, ab hoc mundo, &
totaliter Iona mihi in te dulce quoddam refrigerium.
idem O dulcedo cordis mei, O vita animæ meæ, O ju-
num ex*unda* requies spiritus mei, fac, ut in te requie-
idem m^{is}cam. Anima mea amore lanquet, non po-
rit: N'est absque te diutius vivere. Veni ergò Do-
bi domine amor meus, veni & noli tardare. Ecce
m hoc desiderat te anima mea. Verè amore langueo,
, sed uia desidero te, & amo te vita mea, quies mea.
us, & Quando unquam Deus meus in cœlo tibi
intellexit, quando inter divinos tuos amplexus,
oriam, uasi in suavissimo lectulo fruar æterno illo
nisi ad dulcissimo refrigerio? Quando licebit
nisi ad afflictissimo, ac omni dulcedine destituto
vivere, ordi meo dicere, & ad patriam translato
istete, nol exclamare: *Hac requies mea in sæculum.*
, vivit seculi; hic habitabo, quoniam
elegi eam?

F ME.